



Cal Morgades

Santa Maria de Miralles

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Al sector E. del municipi. Vessant de la Serra de Fontfregona
Emplaçament: Al costat del camí conegut com de Cal Morgades, que surt del camí antic de La Llacuna a Igualada.
Alçada: 516

Coordenades:

Latitud: 41.50389
Longitud: 1.54325
UTM Est (X): 378421
UTM Nord (Y): 4595720

Classificació

Número de fitxa: 08257-17
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle: XV-XIX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: NNSS Ajuntament 2002. Projecte de Catàleg de Masies fitxa 34.
Accés: Restringit
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 001907700CF79F
Fitxes associades:
[Molí de Dalt](#)
Autor de la fitxa: Pedro Barbado
Data de registre de la fitxa: dg., 01/06/2014 - 02:00

Descripció

Es tracta d'una edificació composta per tres cases i altres construccions complementàries.

La planta es rectangular i presenta teulades a dos vessants de teula àrab. Dos de les cases (una és la més meridional) tenen només dues plantes mentre que una tercera presenta planta principal, planta pis i golfes. L'edifici també presenta a més dos edificis adossats. La façana principal presenta una porta d'arc rebaixat amb maó en llibre i cantons en maó. La resta del parament està encimentat.

Observacions:

Prop de la casa hi ha la font i bassa de can Morgades (fitxa 73). El Moli de Dalt (fitxa 16) hi hauria pertangut.

Història

Aquest mas d'origen medieval era conegut al segle XV com Mas l'Stalella.

Consta com Can Morgádes al Nomenclàtor de 1860. Riba (1988, 211-212) cita Morgades dins del grup de masies de a partir del segle XVII. També apareix al Mapa Almera/Brossa de 1900 (C. Morgades) i en el Mapa IGE de 1914 (Cal Morgades). Però es força més antiga, d'època baixmedieval, si la identifiquem com el Mas Stalella.

El primer propietari citat en un document de 1490 és en Gaspar Soler de mas Stalella. Sembla que aquesta propietat i mas Soler pertanyien a la mateixa família doncs a un document de l'any 1500 apareix citat en Magí Stalella dels Masos Soleres.

A l'any 1552 apareix com a propietari Antoni Gerald i al 1596 es cita una premsa vinculada a la masia. Al capbreu de 1682 el propietari és en Francesc Morgades. A l'any 1683 en Francesc Morgades és el batlle de Miralles.

Al testament de Jaume Palau de mas Palau, any 1770, apareixen com a límitrofs de les seves finques un seguit de propietaris, un dels citats és Francesc de Morgades indicant que abans la masia era coneguda com Stalella. També se cita la presència d'un molí fariner. Al segle XIX se l'anomena Molí Vell (seria el Molí de Dalt, fitxa 16)

Al segle XVIII torna a aparèixer un Mas Estalella o de Valdeserver però és dubtós que es trobés ubicat a Santa Maria de Miralles. A un document de 1858 apareix com hereu d'una finca a Santa Maria de Miralles, Juan Estalella Vidal, hereu d'en Magí Estalella farmacèutic del Vendrell.

Casa molt reformada als segles XVIII i XIX.

Bibliografia

HÈLIX ARQUITECTES ASSOCIATS, SLP. Pla especial de catàleg de masies, cases rurals i altres edificacions en sòl no urbanitzable. Document per a l'aprovació inicial. Servei d'Urbanisme de la Diputació de Barcelona. Ajuntament de Santa Maria de Miralles. Març 2016

Arxiu Comarcal de l'Anoia. Fons Arxiu Parroquial de Santa Maria d'Igualada referents a Santa Maria de Miralles. Inclou la sèrie Processos judicials

